

?He treballat durant tota la meva carrera per impulsar i enfortir la nostra cultura i llengua?.

Entrevistes | 23-12-2013 | 13:11



Notícia del present: articles de premsa 1947-2013 és un recull de tot el material escrit per l'expresident de la Generalitat de Catalunya durant el franquisme fins l'actualitat. Jordi Pujol, llicenciat en medicina, va redreçar la seva vida professional per dedicar-se en cos i ànima a la política. Tal i com reflecteixen els 240 textos d'aquest llibre, la seva manera de percebre la realitat mostra un pensament inequívoc i molt concís. President de la Generalitat Catalana, va capitanejar el govern català durant sis candidatures compreses entre l'any 1980 fins el 2003. La seva empatia i honestat el van caracteritzar al llarg de les legislatures. Lluitador nat per la democratització del nostre sistema polític va dur a terme reformes cabdals per a la història del territori i que van suposar la primera pedra pel que avui coneixem com una Catalunya democràtica.

- Més de 240 articles compresos en un període de cinc dècades...això ens dona una perspectiva del que ha estat el canvi del nostre país?

Sí. L'any 1947, en ple franquisme, hi havia una consciència col·lectiva de recuperació de l'estat econòmic, social i polític del nostre territori. Els meus articles representen l'objectiu de tirar endavant un país que patia les conseqüències de la Guerra Civil i amb tot el que això comportava. Un dels primers articles que vaig escriure era de caire religiós per la situació que vivíem, un moment de gran influència eclesiàstica amb la celebració del Concili Vaticà i això denota la influència que tenia en un context sociopolític. Durant els anys 48-49 comença a agafar força la idea de unitat europea i jo m'ho vaig adherir ràpidament tot i ser molt jove.

- A partir de quin moment hi ha un punt d'inflexió i tu veus que allò que semblava impossible apareix com un projecte de canvi?

Ho vam entreveure durant la República però no va ser possible, llavors va venir la guerra i la dictadura. No obstant, la il·lusió i el desig d'un gran país es mantenia en silenci. Poc a poc aquesta consciència va anar agafant força i, a meitats dels anys 50 encara, va agafar més empremta. A Girona, Vicens Vives i Salvador Espriu, van ser dues grans figures d'aquest projecte renovador. Vives representava el somni i la il·lusió i Vives el programa polític amb totes les claus per treballar de manera conjunta i així materialitzar els anhels de la societat.

- En algun moment pensava que ens trobaríem a la situació actual?

He treballat durant tota la meua carrera per impulsar i enfortir la nostra cultura i llengua. És difícil i ara això és impossible.

- Què ha fallat?

Alguna cosa hem fet malament. Hauríem d'haver estat més exigents ja que, per por, hem estat massa condescendents. És cert que la tradició espanyola ha fet grans passos per a la democràcia i vam acceptar un plantejament que ara ja no és factible. Durant 30 anys aquest projecte ha anat bé, Espanya i també Catalunya han progressar però a partir de l'any 2000 tot això es va espatllar.

Autor: Albert Caño Franch/GN